

Sammanfattning

En arbetsplats var försatt i blockad av SEKO. På arbetsplatsen arbetade arbetstagare som var medlemmar i Byggnadsarbetareförbundet. Arbetstagarna lade ned arbetet. Arbetsdomstolen finner att oavsett om arbetstagarna hade en rätt att stå neutrala i konflikten eller ej utgjorde avdelningens uppmaning att lägga ned arbetet en stridsåtgärd och att eftersom något beslut om sympatiåtgärd ej hade fattats var stridsåtgärden olovlig. Även fråga om förbundet bl.a. genom vissa uttalanden från förbundets sida var jämte avdelningen ansvarig för den vidtagna olovliga stridsåtgärden.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2006-01-25
StockholmDom nr 10/06
Mål nr A 162/04**KÄRANDE**

Sveriges Bygginstrumenter, Box 7835, 103 98 STOCKHOLM

Ombud: förbundsjuristen Ola Brinnen, Sveriges Bygginstrumenter Service AB,
samma adress**SVARANDE**

1. Svenska Byggnadsarbetareförbundet, 106 32 STOCKHOLM

2. Svenska Byggnadsarbetareförbundet, avdelning 1, Box 1288,
171 25 SOLNA

Ombud för båda: advokaten Sven Erfors, Box 7315, 103 90 STOCKHOLM

SAKEN

skadestånd p.g.a. olovlig stridsåtgärd

Bakgrund och yrkanden

Mellan Sveriges Bygginstrumenter och Svenska Byggnadsarbetareförbundet (förbundet) gällde vid den i målet aktuella tiden 2004 års byggnads- och anläggningsavtal. Mellan Sveriges Bygginstrumenter och Facket för Service och Kommunikation, SEKO, gällde 2003 års väg- och banavtal. Den 13 april 2004 sade SEKO upp 2003 års väg- och banavtal och varslade om stridsåtgärder på bl.a. ett antal arbetsplatser, däribland på Sh bygg- sten & anläggning AB:s (Sh Bygg) arbetsplats på Liljeholmstorget. Sh Bygg är medlem i Sveriges Bygginstrumenter. Enligt varslet skulle stridsåtgärderna träda i kraft fredagen den 23 april 2004 kl. 05.00. Såvitt avsåg Sh Bygg varslades om total arbetsnedläggelse, strejk, för samtliga medlemmar i SEKO på arbetsplatsen Liljeholmstorget. Arbetsplatsen förklarades också i blockad. På Liljeholmstorget arbetade vid denna tid ett tiotal arbetstagare. De var samtliga, förutom en oorganiserad lärling, medlemmar i förbundet.

Förbundets medlemmar på arbetsplatsen lade ned arbetet den 23 april 2004. Mellan parterna har uppkommit tvist huvudsakligen om arbetsnedläggelsen var en olovlig stridsåtgärd.

Sveriges Bygginstrumenter har väckt talan i Arbetsdomstolen mot förbundet och dess avdelning 1 (avdelningen) och yrkat att de skall förpliktas att solidariskt till Sveriges Bygginstrumenter utge allmänt skadestånd med 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 27 juli 2004 tills betalning sker.

Förbundet och avdelningen har bestritt käromålet. De har inte vitsordat något skadeståndsbelopp som skäligt i och för sig, men väl sättet att beräkna räntan.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader.

Parterna har till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

Sveriges Byggindustrier

På morgonen fredagen den 23 april 2004 kom ombudsmän från SEKO till arbetsplatsen Liljeholmstorget och uppmanade alla arbetare att lämna arbetsplatsen. H.Å., från Stockholms Byggmästareförening, var också närvarande. Han sade till SEKO:s ombudsmän att SEKO inte kunde ta ut förbundets medlemmar i konflikt och att arbetarna hade att utföra sina sedvanliga arbetsuppgifter. Ingen av arbetarna ville följa SEKO:s uppmaning. Senare under morgonen uppmanade någon från avdelningen per telefon medlemmarna att åka till avdelningens kontor för att få ut konfliktkort. H.Å. motsatte sig detta och uppmanade företrädare för avdelningen att komma till arbetsplatsen i stället. J.L. och R.J. från avdelningen kom därefter till arbetsplatsen. J.L. upprepade uppmaningen att alla byggnadsarbetare skulle lägga ned arbetet och åka till avdelningens kontor för att få konfliktkort. Han uppgav att skälet till uppmaningen var att arbetsplatsen var uttagen i konflikten av SEKO. En diskussion uppstod mellan H.Å. och J.L. om blockadens innehåll. Medlemmarna hörde diskussionen. Stämningen blev spänd. Arbetstagarna ville fortsätta arbeta. De fick ändå tydliga uppmaningar från J.L. att lägga ned arbetet. Han utlovade dem också full ekonomisk kompensation. Arbetstagarna följde så småningom uppmaningen och lade ned arbetet och åkte till avdelningens kontor. Efter ungefär kl. 8.30 den dagen utfördes inget arbete på arbetsplatsen.

Påföljande måndag, den 26 april 2004, kom avdelningsombudsmannen B.L. och en ombudsman från SEKO till arbetsplatsen. B.L. upprepade uppmaningen att medlemmarna inte fick arbeta. Nu sades dock att arbetsgivaren kunde välja att flytta dem till någon annan arbetsplats eller permittera dem. Fyra arbetstagare flyttades därefter till annan arbetsplats och de övriga gick hem och arbetade inte förrän konflikten var över, onsdagen den 28 april 2004.

Konfliktersättning utbetalades därefter av avdelningen till medlemmarna ifråga.

Sveriges Byggindustrier hade före konflikten fått indikationer på att förbundet i anledning av SEKO:s varslade konflikt uppmanat till arbetsnedläggelsen ifråga. Sveriges Byggindustriers förhandlingschef P.H. skrev därför den 22 april 2004 ett brev till förbundet och påtalade att Sveriges Byggindustrier ansåg att en arbetsnedläggelse av förbundets medlemmar skulle vara en otillåten stridsåtgärd och bad därför förbundet att vidta åtgärder.

Förbundet var således informerat om Sveriges Byggindustriers inställning till den planerade otillåtna stridsåtgärden innan den bröt ut men förbundet försökte ändå inte stoppa konflikten utan tvärtom understödde den olovliga stridsåtgärden. Detta framgår av följande handlingar.

- Den 21 april 2004 skrev förbundets förhandlingschef G.E. ett e-postmeddelande till P.H. vari han anför: ”Om vi har medlemmar som

jobbar inom SEKO:s Väg- & Banavtals tillämpningsområde, gäller för dessa att respektera SEKO:s varslade konflikt. Arbetsgivarna har då att bereda annat arbete.”

- På förbundets hemsida, den 26 april 2004, fanns följande information utlagd: ”Det är riktigt att Byggnads medlemmar på de uttagna objekten inte strejkar, men arbetsplatsen är försatt i blockad och då ska våra medlemmar på dessa arbetsplatser inte arbeta där. Ingen skyldighet föreligger alltså att utföra konfliktdrabbat arbete. Byggnadsmedlemmar som arbetar på SEKO:s Väg- & Banavtals område på de arbetsplatser som är uttagna i konflikt, ska respektera SEKO:s konflikt och arbetsgivaren ska bereda våra medlemmar annat arbete. I de fall detta inte är möjligt ska arbetsgivaren permittera och betala ut permitteringslön.”
- Förbundets ordförande H.T. skrev följande i tidningen Byggnadsarbetaren, nr 8 i maj 2004. ”Detta sedan Sveriges Byggindustrier mobiliserat sina medlemsföretag att uppmana Byggnads medlemmar att arbeta trots att de uttagna arbetsplatserna var försatta i blockad. Från Byggnads sida stöttade vi SEKO:s krav eftersom den här konflikten handlar om en av våra verkliga hjärtefrågor, nämligen vem eller vilka som har rätt att förhandla med det lokala facket.” ”Verkställande direktören i Sveriges Byggindustrier förnekar sig sällan. En av de senaste inteckningarna i ”meritlistan” är att han i ett av BI:s konflikteirkulär meddelar att ”arbetstagare som inte är uttagen i konflikt och som p g a konflikten avstår från att arbeta får inte heller ersättning från någon strejkkassa.” Så det så! Stackars B., allt får han inte bestämma, även om han gärna skulle vilja...”

Den otillåtna stridsåtgärden har även understötts av förbundet genom att förbundet ersatt avdelningen för till medlemmarna utbetald konfliktersättning.

Att medlemmar i förbundet och SEKO kan arbeta på varandras kollektivavtalsområden innebär inte att rätten för organisationerna att ta ut medlemmar i konflikt flyttas. En organisation kan endast ta ut sina egna medlemmar i konflikt. SEKO kan ej ta ut andra förbunds medlemmar i konflikt.

Sammanfattning av grunderna för talan

De aktuella arbetstagarna som var medlemmar i förbundet hade arbetsplikt. Det arbete arbetstagarna utförde före konflikten föll visserligen inom väg- och banavtalets område, men blev inte konfliktdrabbat på grund av SEKO:s blockad eftersom det redan före konflikten utfördes av förbundets och inte av SEKO:s medlemmar. Arbetsgivaren har inte försökt omplacera arbetstagarna till något s.k. smittat arbete. Arbetstagarna ville, oavsett om rätt att stå neutral eller inte förelåg, fortsätta att arbeta. Ingen arbetstagare begärde att få stå neutral eller lägga ned arbetet. Avdelningen uppmanade arbetstagarna att lägga ned arbetet, vilket de gjorde. Uppmaningen var därför en stridsåtgärd. Organisationen hade kunnat fatta beslut om att vidta sympatiåtgärder men något sådant beslut har, vilket är ostridigt mellan parterna, inte fattats. Arbetsnedläggelsen var därför, enligt 41 § medbestämmandelagen, en olovlig stridsåtgärd som avdelningen bär ansvaret för. Genom att inte heller försöka hindra stridsåtgärden eller verka för dess upphörande samt genom att

betala ut konfliktersättning har avdelningen brutit mot 42 § medbestämmandelagen.

Inte heller förbundet har försökt hindra stridsåtgärden eller verka för dess upphörande utan har tvärtom uttalat sitt stöd för stridsåtgärden och därutöver betalat ersättning till avdelningen för utbetald konfliktersättning. Även förbundet har därigenom brutit mot 42 § medbestämmandelagen.

Både förbundet och avdelningen är därför, enligt 54 § medbestämmandelagen, skadeståndsskyldiga gentemot Sveriges Byggindustrier.

Förbundet och avdelningen

Det är vanligt inom branschen att förbundets och SEKO:s medlemmar arbetar på varandras kollektivavtalsområden, såvitt avser byggnads- och anläggningsavtalet respektive väg- och banavtalet. Det finns en gränsdragningsöverenskommelse med innebörd att medlemmar i dessa förbund kan ”flytta mellan avtalsområdena” utan att organisationsrätten påverkas.

Företrädare för SEKO och avdelningsombudsmannen B.L. besökte den aktuella arbetsplatsen torsdagen den 22 april 2004. B.L. lämnade därvid information till förbundets medlemmar om att de hade rätt att stå neutrala i den stundande konflikten och att de alltså inte hade skyldighet att utföra konflikttrabbat arbete.

På fredagen den 23 april 2004 blev J.L., ombudsman på avdelningen, uppringd av avdelningens ordförande. Han sade att det var bråk på arbetsplatsen och att han ville att J.L. skulle åka dit. När J.L. kom till arbetsplatsen var stämningen upprörd. H.Å. och ytterligare en person från Stockholms Byggmästarförening var där liksom två ombudsmän från SEKO samt personal från Sh Bygg. SEKO:s uppfattning var att något arbete inte skulle utföras på arbetsplatsen p.g.a. strejken och blockaden. J.L. försökte förklara att arbetstagarna inte hade skyldighet att utföra arbete som omfattades av varslet. Stämningen var dock så upprörd att det inte gick att lämna information. J.L. sade därför åt medlemmarna att det var välkomna till avdelningens kontor för att där få information. Av det skälet lämnade arbetstagarna arbetsplatsen. På kontoret informerades medlemmarna om att de måste vara på arbetsplatsen, att de inte var uttagna i strejk, att de hade rätt att vara neutrala, att de inte behövde utföra konflikttrabbat arbete samt att de var skyldiga att arbeta om arbetsgivaren omplacerade dem till icke-konflikttrabbat arbete.

På morgonen den 26 april 2004 var medlemmarna tillbaka på arbetsplatsen. Några av dem omplacerades till annat arbete.

Den som väljer att utnyttja sin rätt att vara neutral och därför inte arbeta får inte någon ersättning av arbetsgivaren. På grund av detta och de speciella omständigheterna som rådde på fredagen bestämde sig avdelningen för att betala ersättning till medlemmarna för fredagen den 23 april 2004. Det var inte fråga om någon konfliktersättning utan ersättning för att arbetstagarna

utnyttjat sin rätt att vara neutrala. För de övriga dagar SEKO-konflikten pågick betalade avdelningen ingen ersättning.

Det aktuella varslet omfattade även arbetsplatsen Varvsbergstunneln där Skanska var arbetsgivare. Skanska accepterade att de arbetstagare som var medlemmar i förbundet inte utförde arbete på väg- och banavtalets område på den arbetsplatsen under konflikten. Arbetstagarna fick vänta på arbetsplatsen utan att arbetsgivaren vidtog några åtgärder. Skanska accepterade alltså deras rätt att stå neutrala.

Sammanfattning av grunderna för bestridandet

Arbetsplatsen på Liljeholmstorget omfattades av SEKO:s strejkvarsel och var försatt i blockad. Arbetstagarna hade inte arbetsskyldighet eftersom de hade rätt att stå neutrala. De behövde alltså inte utföra konfliktdrabbat arbete. Om arbetstagarna hade fortsatt att utföra arbete inom väg- och banavtalets område hade de gjort sig skyldiga till s.k. strejkbryteri. Det har därmed inte varit fråga om någon stridsåtgärd. Något beslut om sympatiåtgärd har därför inte heller fattats.

Det har därutöver inte heller förelegat något sådant syfte som krävs enligt 41 § medbestämmandelagen för att det skall vara fråga om en stridsåtgärd. Medlemmarna och förbundet samt avdelningen har endast försökt vara neutrala i konflikten mellan Sveriges Byggindustrier och SEKO.

De artiklar och e-postmeddelanden som Sveriges Byggindustrier har åberopat är av förbundet framförda opinionsyttringar som det haft rätt att framföra och utgör inte stöd för någon olovlig stridsåtgärd.

Sveriges Byggindustrier

På arbetsplatsen Varvsbergstunneln fanns ungefär tjugofem vägarbetare, varav hälften var medlemmar i SEKO och hälften var medlemmar i förbundet. Arbetstagarna var indelade i arbetslag och skift med arbetstagare som var medlemmar i respektive förbund. Det är riktigt att förbundets medlemmar arbetsbefriades. Det fanns ingen möjlighet att bryta upp arbetslagen och låta endast förbundets medlemmar fortsätta arbeta. Det var således i första hand produktionsmässiga faktorer som ledde fram till beslutet. Därutöver förelåg också en uppenbar risk för att förbundets medlemmar skulle behöva utföra arbete som SEKO-medlemmar utförde före konflikten. Situationen kan inte jämföras med den på Liljeholmstorget, eftersom det inte arbetade några SEKO-medlemmar där utan bara medlemmar i förbundet och en organiserad arbetstagare.

Domskäl

Twisten

I april 2004 sade SEKO upp 2003 års väg- och banavtal, träffat mellan Sveriges Byggindustrier och SEKO, och varslade om stridsåtgärder bl.a. på ett antal arbetsplatser, däribland på en arbetsplats på Liljeholmstorget. Enligt varslet skulle stridsåtgärderna träda i kraft fredagen den 23 april 2004 kl. 05.00 och, såvitt avsåg den aktuella arbetsplatsen, innefatta total arbetsnedläggelse, strejk, för samtliga SEKO-medlemmar. Arbetsplatsen förklarades också i blockad. SEKO hade inga medlemmar på arbetsplatsen. Arbetstagarna på arbetsplatsen var organiserade i förbundet, förutom en som var oorganiserad. De utförde arbete på väg- och banavtalets område. Arbetstagarna lade ned arbetet den 23 april 2004. Arbetstagarna återgick i arbete på arbetsplatsen när SEKO-konflikten upphörde den 28 april 2004.

Arbetsdomstolen har att ta ställning till om arbetsnedläggelsen på Liljeholmstorget utgjorde en otillåten stridsåtgärd. Sveriges Byggindustrier har hävdat att så var fallet medan förbundet och avdelningen gjort gällande att det inte varit fråga om någon stridsåtgärd eftersom arbetstagarna hade rätt att stå neutrala då det var fråga om att utföra konfliktdrabbat arbete. Vidare har domstolen att bedöma – för det fall det varit fråga om en otillåten stridsåtgärd – avdelningens respektive förbundets ansvar för stridsåtgärden.

Utredningen i målet

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. På Sveriges Byggindustriers begäran har vittnesförhör hållits med avdelningschefen på Stockholms Byggmästareförening H.Å. och M.H. från Sh Bygg. På förbundets och avdelningens begäran har vittnesförhör hållits med ombudsmännen J.L. och B.L. Sveriges Byggindustrier har även åberopat skriftlig bevisning.

Har arbetsnedläggelsen utgjort en olovlig stridsåtgärd?

Av 41 § medbestämmandelagen följer att det, efter behörigt beslut av organisationen i fråga, är tillåtet att vidta sympatiåtgärder till förmån för en annan part i en lovlig arbetskonflikt.

De aktuella arbetstagarna på arbetsplatsen på Liljeholmstorget, förutom lärlingen, var medlemmar i förbundet. Arbetsplatsen var försatt i blockad av SEKO i den mellan SEKO och Sveriges Byggindustrier aktuella konflikten. I målet är ostridigt att arbetstagarna inte omfattades av konflikten i sig men parterna har olika uppfattning i frågan om arbetet på Liljeholmstorget var konfliktdrabbat på sådant sätt att arbetstagarna hade en rätt att stå neutrala och vilken betydelse detta haft i den aktuella situationen.

Av allmänna rättsgrundsatser får anses följa att arbetstagare som står utanför en konflikt kan ha rätt att stå neutrala, dvs. rätt att i vissa fall vägra utföra s.k. konfliktsmittat arbete. Denna rättighet får dock anses vara individuell och inte en rättighet som kan åberopas av en facklig organisation.

Arbetsdomstolen har i målet AD 1978 nr 160, vari Svenska Metallindustriarbetareförbundet yrkade bl.a. att det skulle fastställas att hos Volvo AB anställda arbetstagare var rättsligt oförhindrade att vägra befatta sig med arbete som överfördes från Volvo Europa NV till AB Volvos fabriker i Sverige, uttalat följande.

Det är emellertid att märka att förbundets talan avser organiserade arbetstagare, medlemmar i förbundet, som var bundna av fredsplikt. När sådana arbetstagare vill gemensamt och, som i detta fall, med stöd av sin organisation vägra befatta sig med överfört arbete får vägran en kollektiv prägel. Den utgör därmed en stridsåtgärd i medbestämmandelagens mening. Lagens fredspliktsregler tillåter under närmare angivna förutsättningar en kollektiv vägran att befatta sig med arbete som omfattas av arbetskonflikt om vägran tar sig formen av en på facklig väg beslutad sympatiåtgärd. Vid sidan härav finns inte något utrymme för sådan vägran av en grupp arbetstagare som är bundna av fredsplikt. Domstolen lämnar då öppet om bedömningen blir en annan i speciella situationer...

Enligt förbundet och avdelningen har medlemmarna den 23 april 2004 informerats om att de hade rätt att inte befatta sig med konfliktdrabbat arbete, dvs. att de hade rätt att lägga ned arbetet. Enligt Sveriges Byggindustrier har medlemmarna velat fortsätta att arbeta men uppmanats av avdelningens ombudsmän att lägga ned arbetet. Enligt Arbetsdomstolens bedömning framgår av utredningen i målet att arbetsnedläggelsen vid Liljeholmstorget inte var följden av individuella beslut av arbetstagarna att stå neutrala i SEKO:s konflikt, utan föranleddes av tydliga uppmaningar från avdelningens ombudsmän. Därigenom finner Arbetsdomstolen att arbetsnedläggelsen fått karaktär av en kollektiv åtgärd. För bedömningen spelar det då ingen roll huruvida det aktuella arbetet var att betrakta som konfliktdrabbat på sådant sätt att arbetstagarna haft en individuell rätt att stå neutrala och lägga ned just detta arbete. Åtgärden har därmed utgjort en stridsåtgärd i medbestämmandelagens mening. Lagen tillåter att sympatiåtgärder vidtas i en sådan här situation. Organisationen hade således kunnat fatta ett beslut om sympatiåtgärd. Både avdelningen och förbundet har uppgivit att något sådant beslut inte fattats. Arbetsdomstolens slutsats blir därmed att stridsåtgärden var olovlig.

Avdelningens respektive förbundets ansvar

Av 42 § första stycket medbestämmandelagen framgår bl.a. att arbetsgivar- eller arbetstagarorganisation inte får anordna eller på annat sätt föranleda olovlig stridsåtgärd och inte heller genom understöd eller på annat sätt medverka vid olovlig stridsåtgärd.

Som tidigare konstaterats har den olovliga stridsåtgärden föranletts av avdelningens agerande. Genom att betala ut ersättning till de aktuella arbetstagarna har avdelningen dessutom understött åtgärden. Avdelningen har således agerat i strid med 41 och 42 §§ medbestämmandelagen och är därmed skadeståndskyldig.

Sveriges Byggindustrier har därutöver gjort gällande att även förbundet är ansvarigt för stridsåtgärden genom att förbundet inte vidtagit åtgärder för att

försöka hindra eller avbryta stridsåtgärden utan tvärtom stött densamma genom de uttalanden som gjorts av förbundets företrädare i e-postmeddelande, på hemsidan och i förbundets tidning samt genom att ersätta avdelningen för utbetald konfliktersättning.

Det är i målet ostridigt att förbundet inte vidtagit någon åtgärd för att försöka stoppa åtgärden. Detta följer av förbundets inställning att det inte varit fråga om någon stridsåtgärd. Förbundet har bestritt att de skriftliga uttalandena och utbetalningen till avdelningen utgjorde stöd för någon olovlig stridsåtgärd.

Såvitt avser de skriftliga uttalandena gör Arbetsdomstolen följande bedömning.

Förbundet och avdelningen har hävdad uppfattningen att de medlemmar i förbundet som utfört arbete inom väg- och banavtalets tillämpningsområde på arbetsplatser som försatts i blockad av SEKO haft rätt att, under SEKO-konflikten, avstå från att utföra detta arbete. Denna uppfattning har kommit till uttryck i de av Sveriges Byggindustrier åberopade skriftliga uttalandena. Fråga är om uttalandena också är att uppfatta som ett stöd för en kollektiv åtgärd.

Den av H.T. skrivna artikeln i Byggnadsarbetaren är publicerad först i maj 2004, dvs. efter att konflikten avslutats, och uttalar kritik mot Sveriges Byggindustriers agerande i frågan samt stöd för de krav SEKO drev. Arbetsdomstolen finner inte att förbundet genom artikeln medverkat vid själva stridsåtgärden.

G.E:s e-postmeddelande till P.H. är översänt till denne dagen innan stridsåtgärden vidtogs. G.E. skriver att det för medlemmarna i förbundet gäller att respektera SEKO:s varslade konflikt och att arbetsgivaren då har att bereda annat arbete. Det går inte av formuleringen i sig att dra slutsatsen att den utgör ett stöd för just den åtgärd som avdelningen vidtog dagen efter på Liljeholmstorget. Meddelandet är riktat till motparten i frågan och får enligt Arbetsdomstolens mening betecknas som en åsiktsyttring och bör inte ses som ett sätt att medverka vid åtgärden i sig.

På förbundets hemsida, måndagen den 26 april 2004 och under pågående konflikt, anges: "...men arbetsplatsen är försatt i blockad och då ska våra medlemmar på dessa arbetsplatser inte arbeta där. Ingen skyldighet föreligger alltså att utföra konfliktdrabbat arbete". Detta uttalande är formulerat på ett sådant sätt att det bör uppfattas som ett stöd för avdelningens agerande eftersom det anges att medlemmarna "inte skall arbeta" på dessa arbetsplatser. Uttalandet fanns på hemsidan och riktade sig därmed till bl.a. medlemmar och avdelningen. Arbetsdomstolen finner således att uttalandet utgjorde ett stöd för avdelningens agerande (jfr AD 1982 nr 31).

Genom uttalandet på hemsidan samt genom att ersätta avdelningen för utbetald konfliktersättning finner Arbetsdomstolen att även förbundet är ansvarigt för den vidtagna stridsåtgärden. Förbundet har således gjort sig skyldigt

till brott mot 42 § medbestämmandelagen och är därmed också skadeståndsskyldigt.

Både avdelningen och förbundet är skadeståndsskyldiga och skall enligt 54 § medbestämmandelagen utge skadestånd till Sveriges Bygginstrumenter. Sveriges Bygginstrumenter har yrkat att avdelningen och förbundet solidariskt skall utge ett belopp om 50 000 kr i allmänt skadestånd. Enligt 61 § medbestämmandelagen skall om flera är ansvariga för skada skadeståndsskyldigheten fördelas mellan dem efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna. Arbetsdomstolen finner skäligt att bestämma att skadestånd skall utges av avdelningen med 25 000 kr och av förbundet med 25 000 kr.

Rättegångskostnader

Vid angiven utgång i huvudsaken skall förbundet och avdelningen förpliktas att ersätta Sveriges Bygginstrumenters rättegångskostnader. Sveriges Bygginstrumenter har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader med 241 400 kr, varav 240 000 kr för ombudsarvode och 1 400 kr för utlägg. Förbundet och avdelningen har överlämnat till Arbetsdomstolen att bedöma skäligheten av den yrkade ersättningen. Arbetsdomstolen finner att yrkat belopp är skäligt.

Domslut

1. Arbetsdomstolen förpliktar Svenska Byggnadsarbetareförbundet och dess avdelning 1 att var och en till Sveriges Bygginstrumenter utge allmänt skadestånd om tjugofemtusen (25 000) kr, med ränta enligt 6 § räntelagen från den 27 juli 2004 till dess full betalning sker.
2. Arbetsdomstolen förpliktar Svenska Byggnadsarbetareförbundet och dess avdelning 1 att med hälften var ersätta Sveriges Bygginstrumenter för rättegångskostnader med tvåhundrafyrtioentusenfyrahundra (241 400) kr, varav 240 000 kr avser ombudsarvode, med ränta enligt 6 § räntelagen på det förstnämnda beloppet från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Cathrine Lilja Hansson, Örjan Härneskog, Britt Angleryd, Claes Frankhammar, Anders Hagman, Thomas Fredén och Margareta Zandén.
Enhälligt.

Sekreterare: Kajsa Nordström